

Дорош Вікторія

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Кривокульська Н.М.)

НЕОБХІДНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Проблемні питання децентралізації, що вирішуються в Україні, зумовлюють необхідність проведення змін в муніципальній діяльності. Саме «місцеве управління вбачає діяльність місцевих органів виконавчої влади щодо вирішення питань загальнодержавного значення в межах адміністративної територіальної одиниці» [1].

Відповідно до визначень у працях науковців, – «змінити» – означає: задати інший напрям або змінити положення; зробити зрушення; модифікувати; трансформувати, перевести в іншу якість [2].

Як зазначає автор праці [1], «критичний аналіз та оцінка наукової літератури з проблем управління змінами свідчить про існування різноманітних інтерпретацій поняття «зміна», починаючи від класичних і продовжуючи визначеннями сучасних авторів. При цьому, оскільки зміна означає вчинення перетворень, які змінюють суть справ або явищ, то вона об'єднує в собі і процес і зміст... Оскільки з поняттям зміни пов'язано багато таких визначень, як удосконалення, реструктуризація, модернізація, інновація, трансформація і т.п., всі ці поняття описують стан існуючої реальності, яка змінюється, а всі можливі перетворення, які виникають і тривають в соціальній, організаційній, технічній, культурній сферах організацій стають поняттям універсальним, у якому під різними назвами відображаються будь-які прояви «руху» у стані речей, притаманних внутрішньому середовищу організації, яке поєднане із зовнішнім світом».

Трансформаційні процеси, що активно проходять в нашій державі, призводять до необхідності переосмислювати сутність та призначення місцевого самоврядування, що, передусім, реалізується через його функції. Саме функції місцевого самоврядування відображають його політичну природу, векторність розвитку.

В даному контексті обґрунтованою є позиція О. Батанова, який зазначає, що повною мірою визначивши функції муніципальної влади, можна уявити, яку роль вона відіграє у механізмі вирішення питань місцевого значення та надання публічних послуг населенню, у громадянському суспільстві, політичній системі суспільства, конституційному механізмі взагалі та яке її соціально-політичне призначення [3].

З приводу змістовного наповнення окремих функцій місцевого самоврядування слушною є позиція Б.Руснак, на думку якої, політичні функції покликані забезпечувати реалізацію громадянами конституційного права брати участь в управлінні державними та громадськими справами. Вони полягають у формуванні (обранні) громадянами органів місцевого самоврядування. Економічні функції полягають у розгляді і вирішенні економічних питань місцевого значення, у тому числі діяльності щодо утворення, реорганізації та ліквідації комунальних підприємств, а також здійсненні контролю за їх діяльністю; у виконанні програм економічного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць тощо. Соціальні і культурні функції проявляються у вирішенні різноманітних соціально-культурних питань місцевого значення, реалізації програм соціально-культурного розвитку, управлінні закладами освіти, охорони здоров'я, культури, оздоровчими закладами, які належать територіальним громадам, створенні умов для розвитку культури, сприянні відродженню осередків народної творчості, національно-культурних традицій населення, художніх промислів і ремесел тощо. Екологічна функція полягає у створенні місцевих програм і в участі у підготовці загальнодержавних і регіональних програм охорони довкілля [4].

Через це функціональна діяльність органів місцевого самоврядування в умовах змін повинна опиратися на наукове розуміння сутності місцевого самоврядування, яке передбачає розгляд трьох взаємодіючих і взаємодіючих рівнів відносин та діяльності: сфери самоорганізації жителів; муніципального управління процесами життєдіяльності та розвитку місцевого співтовариства; публічної влади в межах окремої території. Власне, функціональна діяльність органів місцевого самоврядування в умовах змін має цілеорієнтуватись на оптимізацію цих відносин.

Удосконалення вимагає організація виконання місцевим самоврядуванням функцій і організаційна основа регіонального управління, загалом. Це дозволить розробити ефективний механізм реалізації функціональної діяльності органів місцевого самоврядування.

Погоджуючись із позицією, наведеною в літературному джерелі [5], до доцільних напрямів удосконалення організаційної основи регіонального управління віднесемо: чітке розмежування на законодавчому рівні повноважень між органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування та зміцнення взаємодії між ними; створення необхідних фінансових, організаційно-правових умов для здійснення органами місцевого самоврядування функціональної діяльності; запровадження дієвого механізму участі місцевих органів влади в процесі підготовки і прийняття рішень щодо вирішення регіональних проблем.

Використані джерела

1. Ясіньска Й. Зміни в організаціях: належне управління, кризові ситуації і умови

досягнення успіху: Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук (Спеціальність 08.00.04 – економіка та управління підприємствами). Івано-Франківськ. 2016. 42с.

2. Пічугіна Т.С. Управління змінами : навч. пос. / Т.С.Пічугіна, С.С.Ткачова, О.П.Ткаченко. Х. : ХДУХТ, 2017. 226 с.

3. Батанов О.В. Муніципальна влада в Україні: проблеми теорії та практики : монографія / відп. ред. М. О. Баймуратов. – К. : Видавництво «Юридична думка», 2010. 656с.

4. Руснак Б. А. Місцеве самоврядування в Україні: теорія і практика. Посібник для депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів / Б. А. Руснак. Одеса, 2011. 536 с.

5. Скрипченко Н., Босов А. Удосконалення діяльності органів місцевого самоврядування з урахуванням моніторингу стійкого розвитку адміністративних районів. URL: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2009/2009-03\(3\)/09snmrrar.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2009/2009-03(3)/09snmrrar.pdf)

Дуда Тетяна

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., ст.викл. кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Чикало І.В.)

ЗМІСТ БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЇ

Розвиток економічних відносин в Україні потребує нових підходів до організації підприємницькою діяльністю на всіх його рівнях. Світовий досвід організації підприємництва свідчить, що незалежно від масштабів та сфери діяльності організації бізнесу, успіх підприємницького проекту неможливий без чіткого уявлення про перспективи діяльності. Хід роботи будь-якого комерційного проекту значно ускладнюється або навіть стає неможливою без попередньо складеного бізнес-плану. Цей документ, крім того що є засобом необхідного зовнішнього фінансування для вже започаткованого чи покращення діючого бізнесу, але й є важелем управління підприємством. Кожне підприємство в умовах ринкової системи господарювання для підтримання життєдіяльності та конкурентоспроможності не може працювати прибутково без ретельно опрацьованого плану. Сьогодні більше уваги потрібно приділяти розробці стратегій організації та оперативних дій для її реалізації, адже відсутність добре складеного плану є свідченням незадовільного управління підприємством, а уявлення про перспективи, успішної діяльності та орієнтирів стає неможливим. Саме у процесі створення бізнес-плану визначається основна мета, стратегія підприємницької діяльності та умови для її досягнення.

Бізнес-план виступає основою бізнес пропозиції під час переговорів з